

Η Πεντηκοστή

/ [Συναξαριακές Μορφές](#)

Η Πεντηκοστή. Μικρογραφία από τον συριακό χειρόγραφο κώδικα των Ευαγγελίων του γραφέα Ραββουλά (586 μΧ).

«Πεντηκοστήν εορτάζομεν και Πνεύματος επιδημίαν και προθεσμίαν επαγγελίας και ελπίδος συμπλήρωσιν και το μυστήριον όσον; Ως μέγα τε και σεβάσμιον. Διό βοώμέν σοι· Δημιουργέ του παντός, Κύριε, δόξα σοι».

Αυτόν τον θαυμάσιο ύμνο θέτει η Εκκλησία μας σαν προπύλαιο στην εορτή της Πεντηκοστής. Και σ' αυτόν ανακεφαλαιώνει το «μέγα και σεβάσμιον» μυστήριο, το όποιον πανηγυρίζει: Τη συμπλήρωση της ελπίδος, την προθεσμία της επαγγελίας, την επιδημία του Πνεύματος του αγίου. Γιατί πράγματι το εορταζόμενο γεγονός, η επιφοίτηση του αγίου Πνεύματος στους αποστόλους του Χριστού, αποτελεί το τέλος και το επιστέγασμα όλου του έργου της σωτηρίας. Όλο το έργο του Χριστού, η έλευση, η διδασκαλία, το πάθος, η ανάσταση, η

ανάληψη απέβλεπαν σ' αυτό· στην έλευση του αγίου Πνεύματος στον κόσμο, στη νέα δημιουργία. Ακριβώς για τον λόγο αυτό στο τροπάριο που παραθέσαμε στην αρχή και σε όλη την υμνογραφία της Πεντηκοστής ανυμνείται ο δημιουργός του παντός, ο Πατήρ, που διά του Λόγου, του Υιού της αγάπης Του, εν αγίω Πνεύματι δημιουργεί τον κόσμο, αναδημιουργεί, ξανακτίζει την κτίση και την μεταβάλλει σε νέα, την ανακαινίζει. [\(περισσότερα...\)](#)